

[Niels Helveg Petersen]

ne. Der er tale om, og det synes jeg man skal gøre sig helt klart, mennesker, der har boet og levet i Danmark i mere end 20 år. Vi fik indvandrerstop i 1971, og de mennesker, fru Pia Kjærsgaard her taler om at hun vil udvise, er altså mennesker, der har befundet sig i Danmark i mere end 20 år, og når man kan sige om en gruppe mennesker, som fru Pia Kjærsgaard gør, at den bare skal sendes ud af landet, synes jeg, at fru Pia Kjærsgaard virkelig viser en holdning, som jeg kun kan betegne som en mangel på medmenneskelighed, eller for at sige det endnu stærkere: som en umenneskelig holdning til de pågældende.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Hr. Niels Helveg Petersen må da selv om, hvad han kalder min holdning til tingene, det skal han da have sin frihed til, men hvad med de danske skatteborgere? Så er vi tilbage ved problemet igen, nemlig at vi stadig væk forsørger dem. Jeg har ikke noget imod, at de er her, men jeg har noget imod, at den danske statskasse stadig væk skal forsørge dem, for de ønsker at være her, fordi her er et bedre socialt niveau end i de lande, hvor de kommer fra. Det er dér, forskellen ligger på hr. Niels Helveg Petersens opfattelse og min.

Hvis man overhovedet vil gøre noget i dette samfund for de fremmede, kan man yde noget selv, og jeg er fuldstændig overbevist om, at hr. Niels Helveg Petersen ikke yder andet selv end via sin skattebillet selvfølgelig ligesom alle vi andre. Hvis man virkelig går så stærkt ind for det her, som hr. Niels Helveg Petersen tilsyneladende gør, er det med at finde pungen op af lommen og yde noget selv. Det er ikke rimeligt, at man stadig væk skal forsørge folk, som ikke længere er i stand til at få arbejde i det danske samfund, fordi vi overhovedet ikke kan skabe arbejde til danskerne og der er en arbejdsløshed på 300.000.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg må tage afstand fra fru Pia Kjærsgaards debatform. Dette skal ikke være et Oxfordmøde, hvor hver især skal stille sig op og oplyse over for Folketinget, hvad man giver til, og hvad man ikke giver til. Det er en underlig

form hele tiden at skyde sine politiske modstandere i skoene, at det kan man bare gøre. Jeg aner intet om, hvad hr. Niels Helveg Petersen giver til, men det kommer for så vidt heller ikke folketingsdebatten ved.

Så bliver der sagt, at disse mennesker ikke har ydet noget for det danske samfund. Jo, disse mennesker kom til det danske samfund, da vi manglede arbejdskraft, de var med til at knokle for at få bygget det danske samfund op, de havde en række af de job, som danskerne ikke selv ville tage, fordi de kunne slippe for dem, da vi havde arbejde nok på det tidspunkt. Det var det, disse mennesker ydede, og så skulle vi bagefter sige til dem: Beklager, nu fungerer I ikke længere, nu er I kun en byrde for det danske samfund, beklager rigtig meget, nu er det ud med jer. Jeg synes, disse mennesker har ydet noget, og at vi derfor også skylder dem, at de bliver behandlet godt videre frem, når vi kunne bruge dem i den lange periode, det drejede sig om.

I virkeligheden kunne fru Pia Kjærsgaard bruge nøjagtig samme argument om danske pensionister. Disse mennesker kan ikke længere yde noget for det danske samfund, og derfor skal de ikke have offentlig støtte. Jamen det er der da ingen der ville sige herinde, heller ikke fru Pia Kjærsgaard går jeg ud fra, selv om man en gang imellem kunne tro det.

Men ganske klart er det da, at de mennesker, der i en periode har gjort meget godt for det danske samfund – og er blevet bedt om det af det danske samfund – har vi naturligvis også en menneskelig forpligtelse over for bagefter. Alt andet ville være totalt i strid med enhver grundtanke i de vestlige demokratier, som vi normalt sammenligner os med.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg tror, at det efterhånden er fremgået, at fru Pia Kjærsgaard og jeg ser forskelligt på en række ting i denne sag.

Jeg vil bare sige, at dette med at udstille, hvad man foretager sig i personlige og medmenneskelige anliggender, ser vi helt forskelligt på. Intet kunne ligge mig fjernere end at udstille, hvad jeg personligt gør, eller kræve, at andre skulle gøre det. Det har intet som helst med medmenneskelighed at gøre, faktisk findes der et godt udtryk for det: man er farisæer,